

երկու համալսարանաբաժին—բժշկական և իրաւաբանական, այդ վերջիններից էլ համեմատաբար, աւելի բժշկականն է գրաւում մեր նորաւարտներին, քան թէ իրաւաբանականը։ Մինչև վերջին 2—3 տարիները կովկասնեցիք ազատ մուտք ունեն՝ Ռուսաստանի համարեա բայրոր համալսարանների բժշկական ֆակուլտէտը (բացի գուցէ Վարչավայի համալսարանից, ուր ընդունում են միայն Հեհաստանի բնակիչներին)։ Բայց վերջին ապրիները փոքր առ փոքր սկսվեց դժուար ընդունելութիւնը ուռւաց համալսարաններուն։ Առաջին դարկը տուեց Պետերբուրգի բժշկական Ակադէմիան, փակելով իր առաջին երկու կուրսերը և այդպիսով բոլորովին գրկելով գիմնազիաներ աւարտողներին Ակադէմիա մտնելու կարողութիւնից։ Յայտնի բան է, այն նորաւարտ մասը, որը առաջ ընկնում էր Ակադէմիայի բաժնին, այժմ ստիպված էր ընկնել ուռւաց միւս համալսարանների վզին։ Ոէտք է նոյնակէս նկատել, որ Ակադէմիան մտնող մասը չափազանց մեծ էր, համեմատելով միւս համալսարանների բժշկական ֆակուլտէտը մտնող մասերի հետ։ Այս հանգամանքը աւելի ևս մօտեցրեց միւս համալսարանների ընդունելութեան կրիզիսի բովէները։ Ընդամենը մի տարի կարծեմ անցաւ թէ չէ, յայտնվում է, որ Մօսկավի համալսարանի բժշկական ֆակուլտէտի ուսանողների թիւը սահմանափակվում է մինչև 250-ը։ Անկասկած, այդ սահմանափակումն սկսվեց ամենից առաջ Մօսկավից այն պատճառով, որ Մօսկավ, թէ իրան բժշկական ֆակուլտէտովը և թէ վերջապէս, ինչպէս երկրորդ մայրաքաղաքը, Պետերբուրգից յետոյ Ռուսաստանի ամենաքաղաքակրթված տեղը լինելով, ամենից շատ ձգտել տուեց գիմն։ Նորաւարտներին դէպ իրան համալսարանը։ Այսպէս՝ առաջուան մտնողների վրա աւելանալով ևս մեծ մասը նրանցից, որոնք ընկնելու էին Ակադէմիայի վզին,—այն աստիճանի բարձրացրեց Մօսկավի բժշկականի Ի կուրսի ուսանողների թիւը, որ անկարելի էր, առանց վերջինը սահմանափակելու, շարունակել պարապմունքները, չը խանգարելով մի և նոյն ժամանակ այդ մասնագիտութեան անհրաժեշտ պայմանները։ Այդ սահմանափակումը մեր կովկասեցոց համար բաւականին անսախորժելի եղաւ, — նրանց պէտք էր բոլորովին թողնել որ և է յոյս Մօսկավի բժշկականը մտնելու, որուինետև ամենից առաջ Մօսկավի և Պետերբուրգի շրջաններից ընդունելուց յետոյ (նրանց այդ արտօնութիւնը տուած էր), երբէք վականսիան չէր մնաւմ ուրիշների համար։ Կովկասից միայն ստիպենդիատներն են ընդունվում այստեղ, բայց նրանք էլ ամենաշնչին մասն են կազմում (ամենաշատը

Այս հանգամանքը, այնուամենայնիւ, չաղքեց մեր կովկասեցւոց բժշկական ֆակուլտէտ մտնելուց անկութեան վրա,—փառք Աստուծոյ, զեռ ուրիշ

Ել թողնում են լեռներն ու ձորերը և փակվում իրանց ցեսից շինած նեղ տնակների մէջ։

Եզիդիներին սատանայապաշտ կամ դիւապաշտ անուանելը, եթէ ոչ բոլորովին, գոնէ մասամբ անտեղի ու անհիմն է. որովհետև նրանք սատանային չեն երկրպագում և ոչ էլ նրանից սպասում են ներկայում որ և է օգնութիւն, այլ համարում են ինչպէս մի սուրբ էակ, ինչպէս Աստոծոյ հրեշտակ, որը իր թեթե յանցանքի պատճառով Աստոծոյ երեսից ընկել է, բայց կը գայ մի ժամանակ, որ նա կրկին իր առաջուայ դրոթեան մէջ կը լինի և այն ժամանակ կը բարեխօսի մեր մեղքերի համար. շատ մեղք է նրա անոնը տալ: Եզիդիները չունեն եկեղեցի, և ոչ իսկ աղօթատեղի, այլ դրանց փոխարինում են չէյխերի (զինպետ) տները (օջախ): Այս տեսակ սուրբ տներ նրանք երկու հաստ ունեն ա. շէյխ Շամսի տունը, որը Խզդիրից 18 վերստ հեռաւորութեան վրա է Զօռ գիւղում, իսկ երկրորդը, որ ամենաերեսելին է համարվում, գտնվում է Միջազգիտաց Մուսուլ քաղաքում, որտեղ նստում է եղիղիների գլխաւոր հոգևորականը (գլխաւոր զինպետը): Գլխաւոր զինպետը շրջապատուած է հոգևորականների մի խմբով, որոնք անուանվում են զաւալներ (քանանաներ): Դա ևս ունի իր հոգեոր տուրքը. իւրաքանչիւր տարի նա ուղարկում է իր զաւալներից մի քանիսին իր սեփհական տուրքը ժողովելու, որոնք գալիս են Տաճկա-Հայաստան, այնտեղից անցնում են Երեանեան նահանգը, որը եզիդիների կենտրօնատեղին է: Եզրա ունեն իրանց հետ բերած մի արծաթեայ ա-

ման աղաւնու ձեռով շինված, մի երկար մում մի մազէ կծիկ և մը հաս փառաւոր գ Սկսում են տները ման գալ. իւրաքանչիւր մտնելու ժամանակ, այդ բոլոր սրբազնու կաները դնում են միասին ու իրանք ոկտեղի արաբական լեզուով: Նրանցից մէկն ծում է դայիրայի վրա երդի ձայնին յարմար Այդ ժամանակ նրանց կրիստիկական ըսպէն լորը անշարժ կանկնած, մեծերից ոկտած կ պարում են այդ առարկաների առաջ: (Պահանջ ազատվում են ամնն տեսակ մողղ Երբոր վերջանում է հանդէսը այն ժամանակէրը մի որոշ գումար փող է նուիրում թէ ոչխարներ, իսկ եթէ աղքատ է լինում բովին, այն ժամանակը քանանաները աղքատանիրի կեսանքը ապահովում են իրանք: Ա ամառը եղիղի հոգևորականները թափառուածկա-Հայաստանում և Երեանեան նոհան այցելում են իրանց ժողովրդին և աշնան ո ներին վերադառնում են Մուսուլ միծ հարթեամբ: Եզիդի հոգևորականները արգելու իրանց ժողովրդին կարգալ որ և է լեզուով. ճառը շատ պարզ է. շէյխերի զագանիքը, տութիւնը չը ցոյց տալու համար այդ մի են զիմում: Ուքան ժողովուրդը տղէտ է, աշ շէյխերը իրանց նպատակին հեշտութեամբ են նում: Այգափիսի ճնշումներն թէ և պատճա լինում ժողովրդի ցանկութիւնների մեռն բայց պէտք է ասած, որ եզիդին այժմ բաւ հասկացել է իր հոգևորականների կողմից զանազան ճնշումների անհիմն պատճառները

կամններ, ինչպէս կովալեվսկի (Ֆիլիոլոգ), Աղամիկ (օֆթալմոլոգ) և այլն; Կենաքը բաւականին էժման է, համեմատելով ոչ թէ միայն մայրաքաղաքների հետ, այլ և Թիֆլիսի. կլիման նոյնպէս լաւ է, առողջարար և մշտական: Ղաղանի բժշկական ֆակուլտէտը (ինչպէս և ամեն տեղ) լաւ է և յարմար մինչև այն ժամանակը միայն, երբոր ուսանողների թիւը մեծ չէ, զօր. Ի կորսում 150 հոգի են և ոչ աւել, անցեալ տարիները հազի էր համառում մինչև այդ թիւը, իսկ այս տարի փոքր ինչ աւելցաւ, այն է մինչև 170 հոգի: Բայց երևակայում եմ էլի, թէ ինչ կը լինի եկող և միւս տարիները, երբոր բացի Ղաղանի շրջանից, այստեղ կը վագեն նոյնպէս Արևի, Սիրիի, Կովկասի: և այլ շրջաններից: Կարող եմ փորձով ասել, որ այն ժամանակ բոլորովին անկարելի կը լինի պարապել, քանի որ հէնց հիմա զժուար է լինում մօտիկուց տեսնել այն բոլորը, ինչ որ պօֆէսօրը ցոյց է տալիս, իսկ առանց տեսնելու շատ բան չես առաջնորդ բժշկական ֆակուլտէտում:

Մնում է միայն մի յոյս, — Սիրիի համալսարանի բացվելը մօտիկ ապագայում: Բայց այդ էլ այնքան օգտաէտ չի լինի կովկասեցիներիս համար, նախ, որ ոչ ամեն մի ծնող կը համաձայնի ուղարկել իրան որդուն Սիրիի (գուցէ առաջն անգամը չը հասկանայ էլ, թէ ինչպէս կարելի է որդուն ուղարկել Սիրիի, որի հետ կապված են այնքան զանազան ուրիշ եղելութիւններ), և ոչ ամեն մի երիտասարդ, այսպէս ասած, բժակ կանի զնալ ով է զիտում ո՞րտեղ... երկրորդ կովկասցիների վրա կարող է վաստ ազգել Սիրիի կլիման, որպէս անստվոր: Թէպէտ Պետերբուրգի կլիման նոյնպէս շատ վաստ է ազգում կովկասցիների վրա, այնու ամենայնին նրա քաղաքակըրթված կեանքը, ամեն տեսակ յարմարութիւնները մտաւոր պարագամունքների համար (նոյնպէս և, ի հարկէ, զանազան մասնագիտական դպրոցներ), գուցէ և ուրիշ տեսակ յարմարութիւններ էլ—բոլորը շատ է զրաւում կովկասցիներիս, ուստի և Պետերբուրգի կովկասցի ուսանողների թիւը տարեց տարի զգալի կերպով մեծանում է: Բայց Սիրիի ինչը արդեօք պէտք է զրաւի կովկասցիներին:

Վերջապէս ինչով է պակաս մեր կովկասը և մասնագիտական թիւները մեր ուսանողների թիւը համարեա 2/3 մասը կազմում են բժիշկ—ուսանողները: Զը պէտք է մոռանալ, որ առաջին Ղաղանի համալսարանը շատ ժամանակ է, որ գոյութիւն ունի, իսկ երկրորդը—որ Սիրիի գիտադիմութեան երրում աւարտածների մեծ մասը զալիս Ղաղան: Եթէ գոնէ 1/3 մասը այն ժամանակի որը անցել է Ղաղանի համալսարանի հիմնելու օրից, անցնի Թիֆլիսի ապագայ համալսարանի գոյութեան օրից, հաւատացնում եմ, որ կովկասի համալսարանը աւելի ուսանողներ կունենայ քան թէ Ղաղանի:

Մի 2—3 տարի սրանից առաջ Թիֆլիսում համալսարան բացելու հարցը ուսեց բաւականին ուշագութիւն զարձնել իր վրա հասարակութեան կողմից: Այդ հարցը փաքր ինչ մասովէ մէջ էլ քննութեան արձարձիւցու, մինչև անդամ այդ մտքի իրագործմանը նպաստելու համար 100 հազար բուրձի է եր խոստացվել: Մի խօսքով Թիֆլիսի հասարակութիւնը մի ժամանակ գովելի եռանդ ցոյց տուել այդ հարցի վերաբերմամբ, բայց ափսոս որ այս եռանդը միայն կարճ ժամանակ տևեց, այնուհետեւ այդ հարցն էլ մոռացութեան անդունդը գործեցաւ, գոնէ հասարակական օրգանները, վաղութեարդէն, այդ հարցի վերաբերմամբ ոչինչ չեն խօսում: Այն ինչ համալսարանի հարցը կովկասցիներիս համար ոչ թէ երկրորդական հարց է, այս ամենաառաջին հասարակական հարցերի շարքում պէտք է զասվի. զա մեր կենսական պահանջներից մէկն է: Զեմ ուղում շատ խօսել վարուց արդէն յայտնի փաստերի մասին, թէ ինչպէս մեր կովկասցիները, ընկնելով զիմանը անսովոր կոր կլիմայի աղղեցութեան ներքոյ (Պետերբուրգի գումար, Մօսկվայում մասսամբ, կամ թոքախտութիւն և ուրիշ հիւանդութիւններ ստանալով—զը նում են ad patres, կամ թէ կեանքի նշով միայն վրաները պահպանած, նիհար, կմախը զարձած, վերապառնում են հայրենիք, որ մեծ մասամբ մը 5—10 տարիներ մի կերպ ապրելուց յետոյ նոյն պէտ հետեւն իրենց առաջին ընկերներին: Եւ ինչ օգուտ, ինչ օգտաէտ գործունէութիւն պէտք է

սահմանադրություն Թիֆլիսը թէ Հապասից և թէ
Սիբիրի ամենաբարձր կենտրոնից:

Զը կարծեմ, որ Թիֆլիսը ստոր լինի, ընդհա-
կառակն նա առելի բարձր է որ և է Ղազանից,
ինչ կողմից էլ համեմատենք:

Եթէ համալսարան ունենալը սերտ կապված է
ընակիցների թէ հասարակական կենարի և քա-
ղաքակրթութեան զարգացման, և թէ ապագայ
ուսանողների թւի հետ, պէտք է ասած, որ Թիֆ-
լիսը իրան թէ քաղաքակրթութեամբ և թէ հասա-
րակական կենարի զարգացմամբ շատ ուսուց է

սպասի հասարակութիւնը այդ Փիզիքապէս-կլսա-
մեռ երիտասարդներից, որնք ուրիշ, աւելի լա-
հանգամանքներում կարող էին գուցէ կարեաց չափ
օգտական լինել իրենց հասարակութեանը: Միթիէ
անընդհատ կերպով ունենալ թէ Փիզիքապէս և թէ
մատարութապէս զարգացմած երիտասարդներ,—ամեն
մի հասարակութեան առաջ ընթանալու անհրա-
ժեշտ պայմանը չէ:

Քացի զրանից, արքանի է ուշադրութեան նոյն-
պէս և այն հանգամանքը, որ ամեն մի կովկասե-

բարազաս աղօթքներ, որոց բամատը նոյն բակ և
իրանց անհասկանալիք։ Այդ աղօթքները կըր-
կնում են մեջենայաբար զանազան կրօնական ծի-
սակատարութիւնների ժամանակ։

Աղասի Խաչատրյանը պատմաբնույթը է այս-
պէս. երբ երեխան ծնվում է, մէկ տարի անցնելուց
յետոց, գալիս է Շեյխը և նրա ել հետ մի քանի
անձինք. մայրը պահում է երեխային, իսկ Շեյխը
միքատով երեխայի զլիսի մազերից կտրում է երեք
անգամ: Եվլիդիները ամբողջ տարուայ ընթացքում
միայն երեք օր պատ են պահում, այն ևս ի պա-
տորը:

Սարդին գորավարի և նրա քաջութեան:

(Կը շարունակվի) կահնքի մեջ. ուսանողը (թէ հայը և թէ վրացին), մանաւանդ կթէ ամասները նա չէ այցելում իր հայրենիքը, բաւականին մոռանում է նրան և ըստիպմած է լինում մեառ որուանին իր թերի

կանացուցիչ վճիռ կը ստանան, երբոր կովկասցիներս կունենանք թիվլատում մի առանձին համալարան (զիմաւոր դերը բժշկական ֆակուլտէտն է խաղում առհստարակ, որովհետև այնտեղ մտնողների թիւը ամենից մեծն է, և ամենից չափ զըս-

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐ

Հաշուեցոյց Վասպուրականի կենդրոնական վարժարանի Բ. շրջանին (1882 գետմարտին մինչև 1883 օգոստոսի վերջ):	Մ Ա Խ Տ Ք բր. կոպ.
Աշակերտաներին ուղարկի վճարած թուակներին գրացած հասոյթ	383 —
Աղքատիկ աշակերտաների պաշտպաններին վճարած թուակներին գրացած հասոյթ	132 77
Նուէր Վահակ կամարական-բէկէն (իւր սամերի համար վճարած թուակն զատ).	167 42
Նուէր Կենտրոնական վարժ. նպաստամատոյց մասնառողովն (նուուկիա).	34 05
Նուէր Յանաչիմասէր խումբի կողմէն (մնձ. Ամստունի էֆ. ձեռքով ի վան).	17 02
Նուէր մեծ. Սմսարեան Յարութիւն էֆ. (վանցի ի կ. Պոլս).	9 20
Նուէր Կենտր. վարժ. սանոց Օժանդակ սակակ. (ի վան).	8 52
Նուէր մեծ. Ճանոյնան Մկրտիչ էֆ. (ի վան).	3 41
Նուէր մեծ. Առաքելան Գարբիէլ էֆ. Քէնդիէն ի Սամսօն	6 13
Նուէր մեծ. Տ. Սարգսնց Սեղրակ էֆ. (ի վան).	3 41
Նուէր մեծ. Փէրիչեան Մկրտիչ էֆ. (ի վան).	2 56
Անցած տարիի վերջ բաց պարագ մատած 1534 դրու 25 փարա թքական փողերին ուղարկան բուրդի վերածումն այժմ եղած տարիութիւնը.	4 83
Եօթ հարիւր եօթանասուն երկու բուրդ և 32 կոպ. հասոյթ.	772 32

Ե Լ Ք բր. կոպ.

Անցած տարիի հաշուեցոյցին մէջ (որ հրատարակած է Տփիսի «Ծակ» և «Արձագանք» լրագիրներին մէջ) հասոյթի կողմէր բաց մատած պարագ 135 50
Անցած տարիի վերջ աշակերտաներին մարդանական տակառութիւնը. 26 17
Փոխազութեան, հրամագրի և այլն 1 27 27 44
Վարժարանի պաշտօնաներին (բացի տեսուշ-ուսուցչն) իննամսեան թուակներին (1882 գետմարտին մինչ 83 օգոստոսի վերջ) 324 93
Վարժարանի տան իննամսեան վարձը 98 80
Վարժարանի գրադարանին համար վիք և լրացիր 35 74
Նորոգութիւններ (խորտակուած տափակիչների, կոտրած ապակիների, գտուրանի և այլն) 11 80
Գնուուած մանր դրաբեր (վաստական յատակի տախտակ, կուժ, բարչ, աւել և այլն) 1 21

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ 1884 թուականին

Ա Ր Զ Ա Գ Ա Ն Ֆ

Հ Ա Բ Ա Թ Ա Թ Ե Բ Թ Բ

Կ Բ Հ Ր Ա Տ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Մ Ա Խ Տ Ք Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Յ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Վ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Շ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Ո Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Կ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Հ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

Դ Ա Յ Ա Կ Ո Ւ Ւ Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Ւ

</div